

మిరియాల కషాయానికి వచ్చిన చేతమిలే మనతాలి ముత్త తలందరు యింగ్లి షుమందులు తిన ఆ కాలంలో ఏం తీసుకున్నాడు?"

“వారే? ఎవరన్నా ఒక్కరున్నారా వేరు చెప్పడానికి” అని అడిగింది. అంటే ద్వారాలా-మిరియాల కషాయానికి బదులు యింగ్లి షుమందుల వాడివుంటే వాళ్ళు అంతగా అనా-కా ప్రతి వుండుకోమోతన్న పాసివిటిదీన వ్యక్తపరుస్తూ.

పడకలో దూరి రగ్గుకప్పుకొని దీర్ఘంగా నిట్టు త్పినాడు మౌనుయ్య ఈ వాద ప్రవాహానికి గట్టు కోలేక -

“మాచారూ నేను చెప్తే తెలీదుకానీ ఎంత దీర్ఘంగా నిట్టారుస్తున్నారో చూడండి” అని తక్షణం తన తమ్ముడికి ఫోన్ చేసింది మామయ్యకి పెద్దబబ్బు అని-

చిట్టకేక ఆడటంతప్ప కేక ప్రాక్టీసు తని డాక్టరుగారు సందేశం అందుకొన్న తక్షణం ఎగిరి పడి మాటరుస్తేలు అధిగోపించి క్యాన్సరుల్ సిగ్నల్లుని కూడ పాటించకుండా ఎగళ్ళా సంతో గుట్టపురాకులా వచ్చి చేరుకొన్నాడు. మామయ్య యింటికి ఆతనినీ అతని స్టైకస్కోపుని పరాసువిష్ట వామోదక మీసములుని చూచేసరికి ఎక్కడలేని కోపం వచ్చిం మామయ్యకి ఆ కోపంతో అయన ఒక్క ఇంజనీ బాయిలర్ లా వేడెక్కితూ; డాక్టరుగారి ధర్మామీటరు 02 డిగ్రీలు చూపించడం చే ఆళ్ళర్యం లేదు. పెంపరేవరు చూచి వాడి పరీక్షించి బోర్ల గిల పండ బెట్టి జేకమంతా ప్రశ్నలో కొట్టి పరీక్షించి స్టైకస్కోపు పెట్టి చూసి దీర్ఘాలోచనలో పడినాడు. ఆర్తయ్యలిన తమ్ముడి పరీక్షే విధానాన్ని అంతా ఆళ్ళర్యం తోను, గర్వంగాను చూస్తూవుంది.

“మీ నాన్నగారికి కానీ ఆయన, నాన్నగారికి గానీ ఎప్పుడన్నా తుమ్మోలలవాటు ఉండేదా?” అని అడిగినాడు. మామయ్య కోపంతో బదులు చెప్పక ‘ఊ!’ అని అటువైపు తిరిగి పడుకొన్నాడు. వివిధార్థాలుయిచ్చే ఈ శబ్దాబువిని డాక్టరు గారు ‘తెవరీ’ లో పడ్డారు-

‘ఏమిట్రా! ఏదన్నా ప్రమాదమా?’ అని అడి గింది ఆర్తయ్య

దీర్ఘాలోచన నుంచి తేరుకొని, అవసరాల్నిపా యాలు యివ్వనివాడిలా మొహంపెట్టి ఇవుడు చెప్పేదికట్టం. రెండుకోజులు అవ్ జల్వేషకలో వుండాలి. సుపూర్ణవిశ్రాంతి ఆవసరం. రాత్రి పాణి యివ్వవచ్చు. పడకవద్దలి కడలకూడదు- ఎవరినీ చూడనీయవద్దు అనవసరంగా ఉండేకం కూడదు” అని అన్నాడు.

ఇదంతా వినేసరికి మామయ్య కోపానికి మేర లేదు “నాకోరోగంరా నీమోహం?” నీడాక్టరీ తగలడం. ఇ గ్లండువచ్చిన నీకెలివి ఏడ్చివట్టే వుంది, డాక్టరుటవీడు. బోడిడాక్టరు” అని అన్నాడు

మితభాషియూ, మేడకుడును అయిన మా మా మయ్య (కనీసం ఆర్తయ్యమందు) యిలా అనటం చూసి— “ఏమిట్రాయిది ఇంతలో యింతమంచు కొచ్చింది- నేనేంచేసేదిరా—” అంటూ రాగధో రణిలో పడింది ఆర్తయ్య.

“అల్లీ! భయపడాలివన అవసరంలేదు ఇవన్నీ కోగ నూచవలు- అందులో కైద్యమాచణ కైద్య నూచన- బహుశా జన్మి కూడ అయివుండవచ్చు”

“జ్విఆట-నీతల-పెద్ద డాక్టరు కోగాన్నికుది స్పృహనికి యింతదూరం ఉండేగినాడు” అని అన్నాడు కోపంతో మామయ్య

“రాత్రిజన్ని ఎక్కువఅయితే నేనేంచేసేదిరా! ఒంటరికాన్ని దిక్కుకూడ ఎవరూలేరు” అనింది ఆర్తయ్య.

“విచారపడకు ఆక్కయ్యా అల్లాపప్పటికీ కారు- ఒకవేళజన్ని ఎక్కువై మాటబనటం కష్టమయితే మంచంలో వెల్లెలిల పడుకోబెట్టి చేద్రతాడులో మంచానికి కట్టికేయ” అని అన్నాడు ఆర్తయ్య తమ్ముడు

అంటే! డాక్టరుగారి ఈ సలహా వివగానే మరొక దీర్ఘవిశ్వాసంతో రోగిస్థిలాగే మూల పడుకొన్నాడు మామయ్య-